

"SVOBODA" (LIBERTY)

the Ukrainian newspaper
published three times a week: Tuesday, Thursday and
Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand
Street, Jersey City, N. J.

Established 1893.

JOSEPH STEWICK, editor
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ANDREW SAWKA, manager
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the
Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of
March 3, 1879.

SUBSCRIPTION:
United States: \$2.00 per year
\$1.00 per 6 months
0.75 per 3 months
In Jersey City, Canada and
other foreign countries:
\$3.00 per year
\$1.50 per 6 months
\$1.00 per 3 months
Single copy 5 cents.
B. Загнечних Держав:
на рік \$2.00
на 6 місяців \$1.00
на 3 місяці \$0.75
В місті Jersey City, та Ка-
ліфорнії і других країн:
на рік \$3.00
на 6 місяців \$1.50
на 3 місяці \$1.00
Подорожню часів 5 центів.

За кождою зміною адреси платити 5 центів.

Address: **SVOBODA**
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Всі номери і чеків треба вносити на адресу
"Свободи".

При вказівці замовляти надіслати додати моні-
торувати або не.

Число телефонів 408 Jersey City.

AMERICAN ASSOCIATION
OF UNIVERSITY STUDENTS
OF RUSSIA AND POLAND

За всі оголошення поміщати в "Свободі" редакція
не відповідальна. — Рупором не звертати.

НЕВІДПРАЦЬВА СПРАВА.

Перекладено з української мови.

Відомий сеніор австрійської дема-
кратії, соціально-демократичний посол і
випередив астр. палати послів, Ед-
мунд Бернерstorfer помістив на
вступі ранішого видання „Berliner
Tageblatt" — у 23. м. м. змісту статтю
про „український проблем". Навіду-
ючи до змісту брошури Лопува („Die
ukrainische Staatsidee und der Krieg
gegen Russland"), виставляв автор до-
магане сотворення української держави
на руйнах теперішньої Росії. Він пише
між иншим:

„Може хто вважатиме ся на що пер-
спективну, і я сам свідомий цього, що в
свій хвили нема вигляду на такий оборот
справи. Однак не вважаю за виключе-
ню можливість, що такі вигляди не роз-
криють ся. Коли Гітленбурґ буде да-
ти так працювати, як тепер, коли впаде
Варшава, а Галичина буде відома від
Росії, (а се який зовсім реальний мо-
жливості), і коли врешті німецькі й ав-
стрійські війська підуть походом далі
на схід — тоді прийде пора, щоб гро-
мозди Росію народи пізнали історич-
ний момент, який велить їм самим ста-
ти володарями своєї долі. Річ певна, що
після розв'язання всіх дотеперішніх на-
дій на революцію в Росії, се дозволяє і на-
віть вказує сумніви щодо такого ходу
справ. Але проте належить такі брати
під увагу й ці — хоч і далекі — мо-
жливості. Щоб Росія закінчила окремий
мир („Sonderfrieden"), се є імовірною
речкою. Що Англія буде боротися до
краю, се певне. Війна покінчилась би
тільки тоді, якби Англія вже не могла
далі боротися. До цього мабуть ще —
на жаль — далеко і чим довше війна
триватиме, тим вище підіймається на-
дія, що Австрія і Німеччина підуть
вперед у Росію".

Від такого обороту справ сподіває-
ся Пернерstorfer свободи для України.
„На всякий випадок — каже він — як не
покінчилась би ся війна, то український
проблем так доволі бже жити, як буде
розв'язаний".

Так кінчить план. автор своєю ста-
ттю в однім з найбільших німецьких дже-
нників. „Діло".

УКРАЇНА І НІМЕЦЧИНА.

Німецькі часописи оголошують ста-
ттю німецького посла Ернста Бассер-
мана про українське питання. Він запя-
вляє, що німецький народ дуже пово-
гається за українським питанням. Шко-
да лише, що се прийшло так пізно. На-
ціональний проблем в Росії не зай-
має си, на жаль. Німці в такий мір, як
се повинно було бути з огляду на зріст
російської держави і російського імпе-
ріалізму. Се буде задача будучого миро-
вого періода представити німецькому
народові великий міжнародний розвій і
життя народів у великих державах.

В роках народних рухів, які пере-
ходили цілий світ, мусило й українське
питання випливати наверх, а тепер воно
стануло на першій площі через війну і
погроми Росії.

Нині мріють на Україні про свободу
і відорвані від Росії, про створення са-
мостійної української держави, а Німці
мають нагоду показати свої симпатії до
сього важливого руху. На Україні пов-
став Союз для звільнення краю з росі-
йського армі. Знові народи, який росі-
йський уряд утворює своїми, аста-

ють нині проводники, які не дають від-
страпати ся небезпеками і котрі зовсім
справедливо планують, що треба вико-
ристати власну хвилю і увільнити сво-
ї землі від російського деспотизму.
Німецькі симпатії в ся в таборі Українців.
Ми бачимо й — каже Бассерман —
щастя й побіди у їх визвольній боротьбі.

НЕДВИЖИМА ВЛАСНІСТЬ В ГАЛИЧИНІ.

Львівське „Саово Польське" пише:
В міністерстві справедливості (в
Петербург) за починком теперішньої га-
лицької адміністрації винула цілака
справа: до кого мають належати доми
і ґрунти в занятій Галичині, а перелі-
сок у великих містах, як: Львів, Терно-
піль, Золочів і т. д. Справа винула
через те, що багато російських купців і
підприємців, що перенесли ся до Га-
личини, хотіли б бути на власність до-
ми і ґрунти від попередніх власників.

Власниками були до тепер приватні
індивідуї, товариства, громади, край і
держави. Щодо державних діб, то росі-
йський уряд вже їх конфіскував і під-
дав під управу російської адміністрації.
Приватні люди лишили ся й на да-
льше власниками, лише масти тих,
що повіткали перед наїздом, взяли в по-
сідане військової влади дорогою рекві-
зиції.

Щодо мастиків тих людей, що по-
лишали ся в Галичині, вирішаве питання,
яким чином можна перенести їх правно
на власність Москалів і забезпечити їх
в правних посіданю. У Львові нема ще
російського окружного суду зі старшим
нотарем, котрий би затверджував нових
власників в правних посіданю. Також
нема вже австрійської адміністрації, яка
проводила подібні справи.

Теперішні російські влади в Га-
личині уважають за konieczny річ як най-
скорше полагодились ся справи, бо мож-
на надіятися, що багато посідаєльних не-
переїде в російські руки. Упорядковані
справ притягують ще й ся обставина,
що багато дотеперішніх Австрійців
буде продавати свої ґрунти за пів дар-
мо Москалям.

Міністерство справедливості задуму-
є вислати до Львова й до Тернополя
двох старших нотарів, після права ро-
сійського, для списування контрактів про-
дажк невіджимості.

ЮРІЙ ФЕДЯКОВИЧ.

ГУЦУЛ-СТРИЦЬ.

Де цвітуть стрімкі алії
красно на повноквісних мхах,
де барвник на землі,
дні розі на верхах,
де високі гори сині,
Черемош шумить, як гай,
я-б туди злетів і яні,
в мій прегарний рідний край.

Ох, як тяжко тутти жити,
де й нахне ні цвигте;
годі очі отворити,
так жаря пече, гнетє; —
а у краю у мойому,
проходюда, як в раю,
ох, цується мене до дому,
тільки там я віджию!

Тутта серця молодого
вигнала у світ мене,
в край, де сіл і зрадн много,
чесному жити сумне...
Славу і винок лавровий —
вже відступили вай, беріть,
лиш у край мій барвниковий
хоч мене, мене цується!

ТЕРНОПІЛЬ ПО БОРЬ.

Галицькі часописи доносили з по-
чатку, що Тернопіль не богато потерпів
на війні. Тепер одні показують ся щось
протинного. Коли вкати під увагу, що в
найближній околиці міста і в самім
місті на улицах відбували ся завізві бо-
в диях 22, і 23. серпня, то можна на-
діятися, що місто мусило потерпіти. І
тому, коли оглядати башає доми, мож-
на заважати, що ушкоджено кожний
дім при таких ударах, як: Святован-
ська, Костельна, часті Мікшевича, ул.
Руська, ул. о. Качалі і т. д.

Найбільше потерпіла тернопільська
польська твердиня, себо доми „Товари-
шества Школи Людолюбів", побудовані
зарез побуді заїзничого двірця. З тої
власне сторони летім кулі на місто.

Крім військ загальних улиц потер-
піли також поодинокі доми при інших
улицах. Так приміром впаде одна гар-
матна куля при ул. Сокола в офіційних
домах Ландеса, одна впаде на дім Гю-
гера і краківського товариства взаємних
обов'язків, одна побіг пам'ятника Ми-

ревича, одна побіг Микулинецької перу-
ни і т. д. Мили посла Галя, хоч висо-
ко, не дуже потерпіли, хіба, що дістав
багато заривованих куль — але так по-
вно по цілим місті. Не потерпіли коте-
дні і церкви.

Голод почав докучати містою по на-
дві Москалів. В ті ціли заложено дві
кухні для убогих: одну для бувищих
уридників під протекторатом Гаути, у-
державу з добровільних складов поль-
ської інтелігенції, другу під прово-
дом грецько-католицького пароха о.
Володимир Громицького для всіх нуж-
дарів. Сю кухню підпомагає гримші і
збіжжє начальних повіта.

В місті поміщено вже російські на-
писи на улицах і то на горі над поль-
ськими.

І НА РОСІЙСЬКІЙ УКРАЇНІ БІДА!

Ньюйоркська російська газета „Рус-
ское Слово" (з. 781 з 16. марта 1915)
подає ось-такі лист, надісланий з по-
вітового містечка Таршча, кувійської гу-
бернії:

Дорогий Брате! Повідаюмо Тебе,
що ми всі здорові. Арсеній на війні в
Туреччині — фешалом в лазареті. Пис-
те, що йому так добре. Олександра на війні
в Австрії. Він є занятий у військовій
капеланії і пише, що йому дуже пога-
но; приходить ся часто голодувати, та
якщо й вийти перемагають. У нас тепер
виступає ся другий набір повобранців,
а крім того покликають резервистів
ополчення за останніх 9 літ. Лишили ся
маса жінок і дітей, які дістають підмо-
гу з державної каси. По селах тільки один
пліч цується. Господарка їде слабо. По
всїх усяках остануть ся небагато лише
діти та старі і жінки. Але останніх
косять не дуги. В головній мірі уми-
рають діти і жінки, занесені горем і
лидям. В деяких родинках було перед
війною 7 до 9 ух, а тепер, відчислив-
ши убитих, ранених, воюючих і помер-
лих від неуги, в родині лишають ся о-
дино-двоє людей. Словом — війна не-
дуги в повнім розгари і про се тільки
і говорять.

Продукти подорожжів, бо все забир-
ають на війну.

Різдвяні свята я стрічав з плачем,
бо був у тім часі ранений.

Горілки і взагалі спиртосових на-
пой не дистантують за ніякі гроші. По-
відбувають ся також ніякі вичини, бо
священники оголошили в церкві, що до
кінця війни щільові давати не будуть...

Твій брат І. І. З.

ЛИСТ З СИБІРИ.

Курган, губернія тобольська, 29,
грудня 1914.

Дорогий Пшарге! Подаю Тобі відо-
мість, що я здоров і нахожусь як на Си-
бірі. Залишаю мене ще в надолітці на
російській границі в бою у штурмі. Ві-
стаєм скальчений в руку, але не дуже;
вже загоїло ся. Тепер здоров, але біда,
бо не дають добре їсти і тут дуже зимно
— 40 степенів морозу, а я в літнім шма-
тлі, так нема часу купити. Тільки дякую
Богу, що дістаю при житю, бо такої вій-
ни ще не було. Шасливий є той, хто по-
їхав до Канади, бо він не знає біди. Я
був на війні 2 місяці, а в огні 15 разів.
А закінчив, як зіставем скальчений в лі-
ву руку висше ліктя. Пішломо не троха
здоровля, бо ся не їдо і не спало, але
тепер знов прийшовмо до здоров'я. Лист
з дому маю 28. грудня; в дома всі здоро-
ві і нема нічого нового. Дорогий Пшар-
ге! Відішми і позич пару доларів, бо я
тут дуже бідний; нема ні цента і нема
де дістати. — Поздоровляю, Михайло
Присаєжний.

ЛИСТИ З РІДНОГО КРАЮ.

I.

Лист з села Ульвіно, повіт Сокаль,
писаний 10. січня 1915 р.

Дорогий Товаришу! Пишу на „Хлоб,
трафіл", як каже Полька; бо коли у нас
заведено сяку-такую почту, то чому не на-
писати, хоч і нема певности, чи лист
дійде до адресата. Ти там не знаєши, чи
ми жтемо чи ні, так як і ми не знаємо,
що діє ся з Тобою. Наш „капаліон" і
горов, ликують і сповнають функції
лікарів: денуєються. Отже Пекуза в
штурмі, декотрі поли в турмі, а на їх мі-
сто в борюдами. Урядови безплотні
пшли на руку. Невисномо жити в мі-
ських селах. Війна встала нас Укра-
їни непригородною, тим більше, що
васалі все є проти зваля. Хоч ми в
дома далеко. Маючи до вибору ті
ді держави, ми мусили стати по сторо-
ні буйної нашої. І наші охотники (око-
ло 80 тисяч) під начальним вождем (ге-

нералом-лейтантом) Трльовським во-
юють у східних Карпатах (Стрий—Ко-
ломея). 6 там мабуть авієний Тобі Се-
менко з Сокаля, кошовий повітовий Сі-
чів, в радзі сотника чи полковника. Ав-
стрія обидла автономію Українцям. Зі
Сокаля мало хто пішов, бо заки ми
організували ся, прийшли Москалі і
нікх було йти. Ульвіка Ти не пізнав
бу, „горю" поза Загнечними їде зе-
лізничий (тому півтора місяця як зробле-
но) на панських „низах" напроги пшо-
ли „стасія"; на „Халайди", там де Вуг
скручує на захід, є дві мости: один ви-
щий готовий, другий виставлять. З 3
малої осенині забирать пісок; сотні
робітників роблять день і ніч. Ниском
зісипають тир заміст гнучом. Бєлани-
ці лунти Сокаль з Володимиром во-
линським. Зелєнізми роблять дуже скоро,
бо нагайками і нараминами зганяли лю-
ди з цілого повіта і з цілої волинської
губернії. — Здоровіо шире, Семен
Метришлук.

Сей лист отримав Д. Лобай у Вінниці від
свого товариша, ученика 8. класу гімназії в
Сокалі.

II.

Лист з Дахновом, повіт Пшіванів.
Дорогий Брате, Братові і Ти Сестро!
Вітаски Господа здорові, але у нас
є тепер велика війна. Брата Василя, що
поїхав був до Пруссії і других „холо-
щих" заборали і відослали з Пруссії на Угорщи-
ну і звідтам підуть до війни. Мій Ми-
хайло таксамо поїхав на війну і Во-
ганає, чи жис. Ми тепер нічого не знає-
мо, бо нам ніхто не каже, ані лист не
приїде. Василь у Сербії, хто знає чи жис-
є. Наше село не спалене, тільки Пшан-
іві половину спалений і „Лобувач" так-
само спалений, але не зовсім. Але там
коло Ярославля десь з десяти сіл спа-
лено, бо там була велика війна. Не мо-
жеш Тобі нічого оповісти, бо тут стан во-
єний; тільки скажу, що Тобі будинки
всі стоять, а стріку обдерли зі столон і
стайні одні пар навоколо, а з хати той
причепок змолули весь одбертий, бо там
має яких пшоток коней стоїло, отже
тим спалили. В столоні заїли пшани і
там мали засібу, бо там коні стоїли і то
весь дерев, що там було поховане і ті
дошки — то все спалили. Отвік казали
з десяти на подирю; а мисляли, що ті
будинки всі спалити. Вони там ся дуже
зблуквали, що там нікого не було, що
пуста була і цюли всі повидирали. Все
нема жадних пшів. І я там подия ходила
і казала, що то мого, але вони не віри-
ли, бо їм цікавий усім всю правду ка-
зав, що Ти в Канаді, що то все є Твоє.

Цікавий той ворог навіть казав стій
розбирати, а що ти дощок поносив і
всякої матері, бо він був дома. Він
ніде не їхав. Як ся зачала війна, то хто
я селі мав коні, то всі поїхали на форпи-
ан і до того часу їх нема, а де який
приїде, то без коней і воза. І наші та-
то поїхали на форпиан і їздили три не-
дїлі, а потім закорували. Коні і віз зі-
ставили, а самі без нічого прийшли. І
то все сечало, а тепер маємо коні знов,
такі, що конярні зіставили, такі слабі,
але ними можна буде робити. Ху-
добу заборали, маємо лише по од-
ній корові і троха сіна нам заборали, а
збіжжє маємо все. У нас є така біда,
як Вах адас ся; тепер військо у нас
не стоїть, іно там коло Перемішля.
Кажуть Москалі, що нам буде хоро-
шо і того си не журітьте, цюбісьте ся
не повернули, іно гримші заробляйте і
складайте, цюбісьте мали о чім повер-
нути ся, а потім буде добре, бо чим по-
внечтє. — Ваша сестра Анастасія
Приміа.

III.

Лист з Лобачова, повіт Пшіванів,
писаний 11. січня 1915 р.

Дорогий Петре! Запелюкеним жур-
бою про Твою долю, дня 15. серпня 1914
вислано до Тебе поручений лист з
вистюко о загальній мобілізації. Лист
сей одначе звернуто нам недоречний
„до причини воєнного положення". Так
отже ані Ти від нас, ані ми від Тебе в
воєнний час не одержали жадної відпо-
веді. Доперва треба завдати запрова-
дження через російські влади сталого
почтотворого руху в наших містах можемо
Тобі подати вістку о собі. Наш „Лобувач"
дещо спалений. Згорів „Пшоск" як до
В. Процика і цілий ринок крім кількох
домів. Твій тесть Ригель не погорів. На-
стомиць майже всі Твої урбани, котрі на
час пожару були сховані у пшівині В.
Процика, селські люди розікрали. Ці-
лий наш завал остав цілий, отже і на-
ша хата не згоріла. З нашої родни на-
шого Стефана, котрий служив при ав-
стрійському війську у загальним ополченю,
і Дмитра, котрий поїхав 8. серпня
1914 р. на форпиан і доси не в одні
ні другий не вернув. Про обох не маємо
жодного жадної відомості. Твій пшавер
Дмитро Ригель, також на форпиані
Решта нашої родини і Твоє зина, діти,

і родичі і їх діти здорові. У нас пошю
по Родестей. На Святій Вечер кожде
з нас мало слівця в очак; прох членів
нашої родини не ввечерало з нами та ще
й до того не знаємо, чи всі вони живі.
Раді Бога, болей Ти напиши до нас
кілька слів, щоб знали, що Ти живий
і здоров. Богато не пиши зі згаду на
воєнну цензур, котора любить як на-
короткі письма. Як лист можна, пору-
чати листи. Свого року сїли ми вето
корей зина і пів кірди пшениці. Галь-
ше не можна було, бо коний не маєм.
Тепер Тата з Янником Сенючо домо-
вчуть рещту збіжжя. В „Лобувач" за сїй
час багато людий померло, однак ніхто
з нашої фамилі. Кляний ся від нас па.
Назаревича. Цілую Ти іменем цілої
нашої і Твої родни. — Дмитро.

IV.

Лист з Вільхівки (в скороченю).
Доншу Ван відомість, кошовий
Брате і Братові, щосьмо здорові до ко-
трогого часу. Алесясьмо не сподіваєм,
що будемо живи. Ніхто не пам'ятає та-
кого поведження, як тепер є. Сиріш, що
коштував грейфар, тепер п'ять грейфарів.
Сили нема тошмаки, то купуюмо в
Росії мелену в місточку, бо наше місто
весь спалене. Прощу Тебе, Братчику,
чи є в тій мій Іван, а може знаєш, де є.
Колі в Тебе, то перерегай в себе
гнучаском, бо тут говорять, що в Кана-
ді дуже біда, до дому не годен їхати. До-
маша дуже, напиши чому кілька слів
бо-м ся дуже згріла, щоби Ти за мис-
лять не оповів, який ми лик мали.
Більше не можна писати ні такого і Ти
не пиши ніяк такого, бо лист не приїде.
— Поздоровляю...

V.

З листа з Натюрини, повіт Бучач.
Дорогий Музю! В акім я дяку була
і як в нас є, то не могу Тобі оповісти.
Яй зачала ся війна, то Москалі вшли
три недїлі беззастаново через Трибух-
ів, Бучач і други села. Яй зачали ся би-
ти коло Бучача, то розбили василья-
нські кляштори, ратуш, костел, почту,
старосту, суд і багато приватних збі-
жжів, а також стайні. А в Бучачу збі-
жжували ся над людьми і рабували вій-
ська. Тепер війна нема, але чути гук з ка-
нони. Богато не пишу, бо не можна. —
Марія Литовська.

VI.

Лист з Туздорівки, повіт Сокаль, пи-
саний 4. січня 1915 до В. Орисяка в
Канаді.
Дорогий Брате! Мос поведжені на
війні — що дуже пережияю, а ніч пере-
ночую, то слава Бог. Вже п'ять літ не
як не поїхав до дому, ні з дому не ма-
листа, бо не діжде; Москалі коїли пове-
ретина. Не знаю, як дома: чи поїхав
чи ні. Перша битва була на чиньсь-
ких ґрунтах коло Сокаля. Через на-
ше село не переходили Москалі, але че-
рез Угринів і Скворохів. Так а чув. По-
за Львовом, коло Перемішля і коло
Краківка села попаніли, попаніли. Мис-
Пєрешимелі з Краківком так богато пере-
биті Москалі, що вже старпшо перебиті.
Бог і при трей, майже поїхав коней і віз
і воку виставили. Перше я був три ка-
нах, то було гірше; тепер безплотніше,
бо їздуть з задю. Коні у нас так було
збито, як по цілій Галичині, то хто
знає, чи не треба буде до Тебе приїхати,
бо що я робив би, який все було зби-
чене? Ти писавши, що поїхав до Ка-
нади, бо тут можебсь вже не жив. —
Поздоровляю сердечю, Роман Орисяк.

РОСІЙСЬКО-ТУРЕЦЬКІ ВІЙНИ В ХІХ. СТОЛІТТІ.

Росія з Туреччиною провадила 6
воєн, з чого на ХІХ. столітє пришло 4.
Перша з них припадає на німецько-
османські часи, коли то після ерфуртської
угоди Росія отримала повну свободу ді-
яльня арміями Швейції і Туреччини. Пар
Александр І. використують зараз со-
уду, бо заборив від Швейції Фінляндію,
а небагом починає війну з Туреччиною,
в результаті чого була бухарестський уго-
ді пра Ти становить границю між обо-
ма державами.

Безпосередню причиною третьої ро-
сійсько-турецької війни було стрітення
Греків до неспокійності, попірне Росі-
єю. В сю війну вийшли майже всі
Англія і Франція, одначе ті дві держави
ограничили свою акцію до морської ви-
правы, закінченої під Наваріно злише-
нню турецької флоти дня 20. жовтня
1827. року. Росія вивела Турецький
війну, не заважаючи на те, що вона є
вона не від 1826. року провадила війну
з Персією над Каспійським морем. У
тії війні завоюють ся дві кампані, а
то: перша в 1826 році від проходу Ві-

дорога до моря, малий, зв. опера	32
руч. Дунай, кістяна опера	1.30
руч. Дунай, малий, звич. опера ..	50
орк. зміш. серія, кіст. опера ...	1.10
орк. зміш. серія, шкіряна опера	1.10

сері імієм серія, змчч. опраца ...	94
Лібі Думі, містна опраца	180
Лібі Думі, змчч. опраца	90
Лібі Думі, змчч. опраца	120

[illegible][illegible]

для Братств і Товариств до вписування на дістати в друкарні штука.

По 2 дол. місячно.

СПЕЦІАЛЬНА ОФЕРТА

1000 свіжих машин, які в-

ПО 2 ДОД. МІСЯЧНО.

СПЕЦІАЛЬНА ОФЕРТА

1000 світлих машинок, які вистали з сьвітлового запасу і які проділяють по \$60, ми тільки зараз даємо враз з купоном на знижку по \$2. Тільки до кінця місяця! Наше гарантію № 15-а! Пришліть на \$15 заштуку, а ми надішлем Вам солгарку машинки. У вас є хочеш піти машинка, ви проділяєте на салату по \$2 місячно. Надайте нам безплатно фотографії і вітальні інструменти. Наш склад є 10-го тос, не відлучайте майна і світл.

PHONOGRAPH CO.,

стали з селянського запалу
її продано по \$50, як та-
кого продана 15 штук з \$ 50
і 15 штук по \$21.50. До кожної
машини даємо гарантію на
15 тиж. Прийти на \$15 за-
платити, а решту вартості
платити машині. У нас 3 ста-
рші машини, які продано на
селяну по \$2 місячно. Нада-
ємо їм гарантію на 15 тиж.
а також фотографію і інстру-
менти. Нам сподів а е-
кспертів вчорами до 10 го-
дин їм не вистачало подати
заяв.

PHONOGRAPH CO.
306
NEW YORK, N. Y.

2 дол. місячно.

міжери стили справичня такою
мільйонадять лів Ню Джерсі
її Колоній в Мілвіл, Н. Дж.
львий в Мілвіл, Дж. а уа
у на ядлосі. FIBER

[illegible]

12-долларово українське	або „Нові“ телер	\$5.95
15- "	"	9.50
18- "	"	12.50
22.50- "	"	15.00
25- "	"	18.00

Користуйтеся цими доведеними цінами. — Адреса: 35-30

"KING" СКЛАД УБРАНЬ.
62-64 Newark Avenue, Jersey City, N. J.

ІВАН ЛУГОВИЯК

АРТИСТ-РІЗЬБАР

Бушуйа директор рїзбярського і позолотарського вїдїлї і годї для
розом рускої штуки в Львовї.

ВІСНОВУЄ ЧУЖИЙ ІНОСТАСИ, ВІСТАРІ, КИВТИ, ПРОПОВІ-
ДАЛЬНИК І ЛІШ. ЗНАХОДИТЬСЯ. ВЕГІ РОДІВНИК І ПОЗЛОТО-
МОНКА ОБЛАДІВ В МІСЦЕВІСЬКА. БУДІВ. ПІСЬОР. МІСЦЕВІСЬКА. ЕМЕРІД.
НЕ ЯРІО, БІВЕР, ОФІД СІЛІ І ЛІШІ.

РІДІВНИК І ВАСІЛІВ БІВЕР, ЗАСТІПНИК В ІСТЕРІКІНІ МІСЦІ. 6 НІ
РІДІВНИК ПРОПОВІДІ ДІЛІТІ РІДІВНИК. ЗА ЧОУВІТІ І МАЛІСТЬ ІЗВІСТІСТЬ.

JOHN LUHOUWAK

921 W. ... D ...

ХОРІ ЛЮДИ! Чи стратили Ви терпіння, яке мали з причини Вашої недури?

День, за днем, тиждень за тижнем, місяць за місяцем, рік за роком, закликають лічином хворі люди. Представте

собої, нікого хороще у мене німає, а ніщо не жаль, у мене німає. Діти Бан дуже люблять червоний колір, так знають діти! І я відповіла, що з Бан все гірше, а такіні речі сейчас зберіють як до скарби великого спеціаліста.

Оце десь. Бан дарить формулу, що Бан робить, щоб «справити» діти і «власні» Бан надує. Лікує усе 20 діт з найбільш результативним всім лікуванням, як безсмертне, затворене іррадіацією, без інструментів, серця, нігале, гемодіалізу, почне і т. д. Бан надує: починає іррадіацію, ані діти і діти електричні апарати! Х-лучи, за допомогою котрих протегіюють Ваші діти.

третій орган. Не можна дотримуватися суворого ритму, не можна вимірювати час, не можна розкладати мову. Не відкладайте до завтра, а сьогодні прикладіть до тиску ліжери.

Dr. L. LANDES,
140 East 22nd St., New York, N. Y.,
betw. 3rd & Lexington Ave.

Приймає як хворих в години: від 10-ї рано до 8-ї вечір, а в нізлізі від 10-ї рано до 4-ї поночі.—Порядок дарем.

Нема нині щастя без него!

НА 3 МІСЯЦІ БЕЗПЛАТНОЇ ПРОБИ.
І 50 КАВАЛІК СЪПІВАННЯ ДАРОМ. — ВИСИ-
ЛАЄМО КОЖДОМУ І ВСЮДИ.

Найприступніший ціни, найбільший склад
руських рекордів. Пиши по безплатній листро-
вці ціни і інформації еще живі до ОМЕ-
ЛЯНА ПОРАЙКА. Dep. 87.

ph Co. 101 Essex St. New York, N. Y.

ФОНОГРАФИ
НА 3 МІСЯЦІ БЕЗПЛАТНОЇ ПРОБИ.
І 50 КАВАЛКІВ СЪПІВАНКО ДАРОМ. — ВИСИ
ЛАЄМО КОЖНОМУ І ВСЮДИ.

Найприступніші ціни, найбільший склад
руських рекордів. Пиши по безплатній листро-
ваній ціниці і інформації еще йинні до ОМЕ-
ЛЯНА ПОВАЙКА. Dep. 87.

ph Co., 101 Essex St., New York, N. Y.